

”ميني ٻچي - تمهين شير سين الڳ هوڪر باپ کي پاس جانا هئو.

تم شير ڪو ساٿ نهين لي جائينگي، اس ليئي شير ڪو پوڻ آتما ڪو ديو“

پرسن :- تم ٻچي آڻي آيو ڪو يوگ ٻل سين ٻڌاني ڪا پرشارت ڪيون ڪرتي هو؟
اُتر :- ڪيونڪ تمهاري دل هوندي هئو ڪ هر باپ دواران سڀ ڪچ اس جنم ۾ جان جائين.
باپ دواران سڀ ڪچ سُن لين، اس ليئي تم يوگ ٻل سين آڻي آيو ڪو ٻڌاني ڪا پرشارت
ڪرتي هو. آڻي هين تمهين باپ سين پيار ملتا هئو. اُٿسا پيار ڦر ساري ڪلپ ۾ نهين مل
سکتا. باقي جو شير چور ڪر چلي گئي، انڪي ليئي ڪهينگي ڊراما. انڪا اتنا هين ڀارت ٿا.

اور شانتی . ٻچي جنم جنمانتر اوڙ ستسنگون ۾ گئي هئو اوڙ يهان پي آئي هئو. واسطو
۾ اسڪو پي ستسنگ ڪها جاتا هئو. ست ڪا سنگ تاري. بچون ڪي دل ۾ آتا هئو هر پهلي
ڀڄي مارگ ڪي ستسنگون ۾ جاتي ٿي اوڙ آڻي يهان ٻڌي هئو. رات دن ڪا فرق پاستا هئو.
يهان پهلي پهلي تو باپ ڪا پيار ملتا هئو. ڦر باپ ڪو بچون ڪا پيار ملتا هئو. آڻي اس جنم
۾ تمهاري چينج هو رهي هئو. تم ٻچي سمجهه گئي هو هر آتما هئو، نه ڪ شير. شير نهين
ڪهينگا ڪ هماري آتما. آتما ڪهه سکتي هئو، همارا شير. اب ٻچي سمجهتي هئو جنم
جنمانتر تو وه ساڌو، سنت، مهاٿما آڌ ڪرتي آئي. آڄ ڪلهه ڦر فشن پرا هئو سائين بابا، مهر
بابا.... وه پي سڀ جسماني هو گئي. جسماني پيار ۾ سک تو هوتا هين نهين هئو. آڻي تم
بچون ڪا هئو روحاني پيار. رات دن ڪا فرق هئو. يهان تمڪو سمجهه ملتي هئو، وهان تو بلڪل
بي سمجهه هئو. تم آڻي سمجهتي هو بابا آڪر ڪي همڪو پڙهائي هئو. وه سپڪا باپ هئو.
ميل ٿا فيميل سڀ آڻي ڪو آتما سمجهتي هئو. بابا ٻڌائي پي هئو هي بچون. ٻچي پي
ريسپانس ڪرينگي. يهه هئو باپ اوڙ بچون ڪا ميلا. ٻچي جانتی هئو يهه باپ اوڙ بچون ڪا،
آتما اوڙ پرماٿما ڪا ميلا ايڪ هين وار هوتا هئو. ٻچي بابا بابا ڪهتي رهينگي. بابا آڪير بهت
ميٺا هئو. بابا ڪهني سين هين ورثا ياد آئينگا. تم چوڻي تو نهين هو. باپ ڪي سمجهه ٻچي
ڪو جلدي ڀرتي هئو. بابا سين ڪيا ورثا ملتا هئو. وه چوڻا ٻچا تو سمجهه نه سڪي. يهان تم
جانتی هو ڪ هر بابا ڪي پاس آئي هئو. باپ ڪهتي هئو هي بچون، تو اسر سڀ ٻچي آ گئي.
سڀ آتمائين گهر سين يهان آتي هئو ڀارت بچاني. ڪوئن ڪب ڀارت بچاني آتي هئو، يهه پي
ٻڌي ۾ هئو. سيڪي سيڪشن الڳ الڳ هئو. جهان سين آتي هئو. ڦر پڇاڙي ۾ سڀ آڻي آڻي
سيڪشن ۾ جاتي هئو. يهه پي سڀ ڊراما ۾ نونڌ هئو. باپ ڪسڪو پيچتي نهين هئو. آٽوميٽڪلي
يهه ڊراما بنا هوڻا هئو. هرايڪ آڻي آڻي ڌرم ۾ آتي رهتي هئو. ٻڌ ڪا ڌرم استاپن هوڻا نهين هئو
تو ڪوئي اُس ڌرم ڪا آئينگا نهين. پهلي پهلي سوريونسي چنڊرونسي هين آتي هئو. جو باپ سين
آڇي ريت پڙهتي هئو، وهي نمبروار سوريونسي چنڊرونسي ۾ شير ليتي هئو. وهان وڪار ڪي تو
بات نهين. يوگ ٻل سين آتما آڪر ڦر ۾ پرويش ڪرتي هئو. اُس سين سمجهينگي ڪ ميري
آتما اس شير ۾ جاڪر پرويش ڪرينگي. ٻوڊي سمجهتي هئو ڪ هماري آتما يوگ ٻل سين جاڪر

يهه شريهر لينگي. ميري آتما آب پُرنجنم ليتي هئ. وهه باپ پي سمجهتي هئ هماري پاس بچا آيا هئ. بچي كي آتما آرهي هئ، جسكا ساکياتکار هوتا هئ. وهه اپني ليتي سمجهتي هئ هم جاکر دوسري شريهر ۾ پرويش کرتي هئ. يهه پي ويچار اونتي هئ نان. ضرور وهان کا قاعدا هونگا. بچا کس آيو ۾ آئينگا، وهان تو سڀ ريگبولر چلنا هئ نان. وهه تو آگي چل محسوس هونگا. سڀ معلوم پرينگا، ائسي تو نهين 15-20 ورش ۾ کوئي بچا هونگا، جئسي يهان هوتا هئ. نهين، وهان آيو 150 ورش كي هوتي هئ، تو بچا تب آئينگا جب آڏا لائيف سين ٿورا آگي هونگي، اُس سميه بچا آتا هئ. کيونک وهان آيو بڙي هوتي هئ، ايک هيٺ تو بچا آنا هوتا هئ. ڦر بچي پي آني هئ، قاعدا هونگا. پهلي بچي كي ڦر بچي كي آتما آتي هئ. وويک کهتا هئ پهلي بچا آنا چاهيئي. پهلي ميل، پيچي فيميل. 8-10 ورش ديري سين آئينگي. آگي چل تر بچون کو سڀ ساکياتکار هونا هئ. کئسي وهان كي رسم رواج هئ، يهه سڀ باتين نئين دنيا كي باپ بئن سمجهاتي هئ. باپ هيٺ نئين دنيا استاپن کرني والا هئ. رسم رواج پي ضرور سُناتي جائينگي. آگي چل بهت سُنائينگي اؤر تب ساکياتکار هوتي رهينگي. بچي کئسي پندا هونگي، کوئي نئين بات نهين.

تر تو ائسي جڳه جاتي هو جهان کلپ کلپ جانا هيٺ پرتا هئ. وئکنٺ تو آب نزديک آگيا هئ. آب تو بلکل نزديک هيٺ آکر پهونچي هو. هرايک بات تمکو نزديک ديکني آئينگي، جتنا تر گيان يوگ ۾ مضبوط هوتي جائينگي. اُنِيک وار تر نين پارت بجايا هئ. اُپي تمکو سمجه ملتي هئ، جو هيٺ تر ساٺ لي جائينگي. وهان كي کيا رسم رواج هونگي، سڀ جان جائينگي. شروع ۾ تمکو سڀ ساکياتکار هوئي ٿي. اُس سميه تو اُجن تر اَلَف بي پڙهتي ٿي. ڦر لاسٽ ۾ پي ضرور تمکو ساکياتکار هوني چاهيئي. سو باپ بئن سُناتي هئ، وهه سڀ ديکني كي چاهنا تمکو يهان هونگي. سمجهينگي، کهان شريهر نه چوٽ جائِي، سڀ کُچ ديک کر جائين. اِسر آيو بداني كي ليتي چاهيئي يوگ بل. جو باپ سين سڀ کُچ سُنين، سڀ کُچ ديکين، جو پهلي سين گئي اُنکا چنتن نهين کرنا چاهيئي. وهه تو ڊراما کا پارت هئ. تقدير ۾ نهين ٿا زياده باپ سين لو لينا. کيونک جتنا جتنا تر سروسبل بنتي هو، تو باپ کو بهت بهت پياري لگتي هو. جتنا سروس کرتي هو، جتنا باپ کو ياد کرتي هو وهه ياد جمتي رهينگي. تمکو بهت مزا آئينگا. اُپي تر بنتي هو ايشوري سننان. باپ کهتي هئ تر آتمائين هماري پاس ٿي نان. پڳتي مارگ ۾ مُکتي كي ليتي بهت پريشمر کرتي هئ. جيون مُکتي کو تو جانتِي نهين. يهه بهت لولي گيان هئ. بهت لور هتا هئ. باپ، باپ پي هئ، ٿيچر پي هئ، سَنگرو پي هئ. سچا سچا سڀرير بابا هئ جو همکو 21 جنمون كي ليتي سکڏام ۾ لي جاتي هئ. آتما هيٺ دڪي هوتي هئ. دڪ سک آتما هيٺ محسوس کرتي هئ. کها پي جاتا هئ پاپ آتما، پُچ آتما. اُپي باپ آئي هئ همکو سڀي دڪون سين چڙاني. اُپي تر بچون کو بيحد ۾ جانا هئ. سڀي سڪي هو جائينگي ساري دنيا هيٺ سڪي هو جائينگي. ڊراما ۾ پارت هئ، اُنکو پي تر سمجه گئي هو. تر کتنا خوشي ۾ رهتي هو. بابا آيا هئ همکو سورگ ۾ لي چلني ليتي. هر سڀ آتمائون کو سورگ ۾ لي جائينگي. باپ ڏيري ديتي هئ مينني مينني بچون، مئن تمکو سڀ دڪون سين دُور کرني آيا هون. تو ائسي باپ ۾ کتنا پيار هونا چاهيئي. سڀي سنبڏون نين تمکو دڪ ديئا هئ. يهه هئ هيٺ

دڪڏائي سنتان. ٿم دڪي هوتي، دڪ ڪي هيٺن باتين سُنَتي آئي هو. آبَ باپ سڀ باتين سمجهاڙ رهي هئ. اُنڪ وار سمجهايا هئ اؤر چڪرورتي راجا بنايا هئ. تو جو باپ همڪو اُنسا سورڳ ڪا مالڪ بناتي هئ، اُن ڀر ڪتنا پيار هونا چاهيئي. ايڪ باپ ڪو هيٺن ٿم ياد ڪرتي هو. سواءِ باپ ڪي اؤر ڪوئي سين سنڀنڌ نهين. آتما ڪو هيٺن سمجهايا جاتا هئ. هر سپرير باپ ڪي بچي هئ. آبَ جيئي همڪو راستا ملا هئ، ڦر اؤرون ڪو پي سڪ ڪا راستا بتانا هئ. ٿمڪو صرف آڏا ڪلپ ڪي ليئي هيٺن نهين، پوڻا ڪلپ ڪي ليئي سڪ ملتا هئ. ٿم ڀر پي ڪئين ڦربان جاتي هئ. ڪيونڪ ٿم باپ ڪا سنڌيش بناء ڪر سڀ دڪ دؤر ڪر ديتي هو.

ٿم سمجھتي هو انهيٺن پي (برهما ڪو پي) يه ناليچ سپرير باپ سين ملتي هئ. يه ڦر همڪو پيغام ديتي هئ. هر ڦر اؤرون ڪو پيغام ديني. باپ ڪا پريچيه ديتي سڀ بچون ڪو جڳاتي رهتي هئ، اڳيان نيند سين. پڳتي ڪو اڳيان ڪها جاتا هئ. گيان اؤر پڳتي اَلگ اَلگ هئ. گيان ساگر باپ آبَ ٿم بچون ڪو گيان سڪلا رهي هئ. ٿمھاري دل ۾ آتا هئ، بابا هر پانچ هزار ورش باد آڪر همين جڳاتي هئ. همارا جو ديوا هئ، اُس ۾ گهرت باقي ٿورا جاڪر رها هئ. اِس ليئي آبَ ڦر گيان گهرت ڊال دپ جڳاتي هئ. جب باپ ڪو ياد ڪرتي هئ تو آتما روپي دپ ڀرجولت هوتا هئ. آتما ۾ جو ڪت چڙهي هوئي هئ وه اُترينگي باپ ڪي ياد سين. اِس ۾ هيٺن مايا ڪي لڙائي چلتي هئ. مايا گھري گھري ڀُلاءِ ديتي هئ اؤر ڪت اُتارني ڪي بجاءِ چڙھتي جاتي هئ. بلڪ جتنا اُتر ٿي، اُس سين پي جاستي چڙه جاتي هئ. باپ ڪھتي هئ بچي، مجھي ياد ڪرو تو ڪت اُتر جائينگي. اِس ۾ محنت هئ. شرير ڪي ڪشش نه هو. ديھي ايمانِي بنو. هر آتما هئ، بابا ڪي پاس شرير سھت تو جا نهين سڪينگي. شرير سين اَلگ هوڪر هيٺ جانا هئ. آتما ڪو ديڪني سين ڪت اُترينگي، شرير ڪو ديڪني سين ڪت چڙھتي هئ. ڪي چڙھتي، ڪي اُترتي يه چلتا رھنا هئ. ڪي نيچي، ڪي اوڀر بڙا نازڪ راستا هئ. يه هوتي هوتي پڇاڙي ۾ ڪر ماتيت اوستا ڪو پاتي هئ. مکيه هر بات ۾ آنڪين هيٺ دوکا ديتي هئ، اِس ليئي شرير ڪو نه ديڪو. هماري ٻڌي شانتي ڌام سڪڏام ۾ لٽڪي هوئي هئ اؤر دئوي گڻ پي ڌارڻ ڪرني هئ. پوچن پي شڏ ڪانا هئ. ديوتائون ڪا پوٽر پوچن هئ. وئشنو اڪبر وئشنو سين نڪلا هئ. ديوتا ڪي گندي چيز ٿوريئي ڪاتي هونگي. وئشنو ڪا مندر هئ، جسڪو نر نارائڻ پي ڪھتي هئ. آبَ لڪشمي نارائڻ تو ساڪاري ٺھري. اُنڪو چار ڀڄا هوني نهين چاهيئي. ڀرنتو پڳتي مارگ ۾ اُنڪو پي چار ڀڄا دي هئ. اِسڪو ڪها جاتا هئ بيحد ڪا اڳيان. سمجھتي نهين ڪ چار ڀڄا والا ڪوئي منش تو هو نهين سڪتا. سنيگ ۾ دو ڀڄا والي هوتي هئ. برهما ڪو پي دو ڀڄائين هئ. برهما ڪي بيتي سرسوتي، اُنڪو ڦر ملا ڪر چار ڀڄا دي هئ. آبَ سرسوتي ڪوئي برهما ڪي اِستري نهين هئ. يه تو ڀرچاپتا برهما ڪي بيتي هئ. جتني بچي اُڏاپت هوتي جاتي هئ، اُتني اِنڪي ڀڄائين ٻڌتي جاتي هئ. برهما ڪي هيٺ 108 ڀڄائين ڪھتي هئ. وئشنو وا شنڪر ڪي نهين ڪھينگي. برهما ڪي ڀڄائين بهت هئ. پڳتي مارگ ۾ تو ڪڇ سمجھ نهين. باپ آڪر بچون ڪو

سمجھاتي هئ، تہ ڪهتي هو بابا نين آڪر همڪو سمجھدار بنايا هئ. منش ڪهتي هئ هم شو ڪي پڳت هئ. اچا، تہ شو ڪو ڪيا سمجھتي هو؟ اُپي تہ سمجھتي هو شو بابا سڀ آتمائون ڪا باپ هئ، اِس ليئي اُنڪي پوجا ڪرتي هئ. مکيه بات باپ ڪهتي هئ مام ايڪم ياد ڪرو. تہ نين ٻُڌايا پي هئ هي پنت پاڻ آڪر همڪو پاڻ بناو. سڀي پُڪرتي هيڻ رھتي هئ. پنت پاڻ سيتارام. يھ پي گاتي رھتي ٿي. بابا ڪو ٿوريئي معلوم ٿا ڪ باپ سيم آڪر ميري ۾ پرويش ڪرينگي. ڪتنا وڻڊر هئ، ڪي خيال ۾ پي نهين ٿا. پھلي تو آشچريه ڪاتي ٿي يھ ڪيا هوتا هئ! مٿن ڪسڪو ديکتا هون تو بئني بئني اُنڪو ڪشش هوتي هئ. يھ ڪيا هوتا هئ؟ شو بابا ڪشش ڪرتي ٿي. سامني بئو تو ڏيان ۾ چلي جاتي ٿي. آشچريه ۾ پر گئي، يھ ڪيا هئ! اِن باتون ڪو سمجھني ڪي ليئي ڦر ايڪانت چاهيئي. تب وٿراڳ آني لڏا ڪهان جائون؟ اچا، بنارس جاتا هون. يھ اُنڪي ڪشش ٿي. جو اِسڪو پي ڪراتي ٿي، اِتي بڙي ڪاروبار سڀ چور ڪر ڳيا. اُن بچارون ڪو ڪيا پتا ڪ بنارس ۾ ڪيون جاتي هئ؟ ڦر وهان بغيچي ۾ جاکر ٺهرا. وهان پينسل هات ۾ اُٺاء ڪر ديوارون پر چڪر بٽ نڪالتا ٿا. بابا ڪيا ڪراتي ٿي، ڪچ پتا نهين پرتا ٿا. رات ڪو نيند آ جاتي ٿي. سمجھتا ٿا ڪهان اڙ ڳيا هون. ڦر جئسي نيچي آ جاتا ٿا. ڪچ پتا نهين ڪيا هورها هئ. شروع ۾ ڪتني ساڪياتڪار هوتي ٿي. بچيان بئني بئني ڏيان ۾ چلي جاتي ٿي. تہ نين بهت ڪچ ديڪا هئ. تہ ڪهينگي جو هم نين ديڪا سو تہ نين نهين ديڪا. ڦر پچاڙي ۾ پي بابا بهت ساڪياتڪار ڪرائينگي ڪيونڪ نزديڪ هوتي جائينگي. اچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات - پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمارننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مُکيه سار:-

(1) باپ ڪا سنديش سناء ڪر سڀ ڪي ڏک دور ڪرني هئ. سڀڪو سک ڪا راستا بتانا هئ. حدون سين نڪل بيحد ۾ جانا هئ.

(2) اُنت ڪي سڀ ساڪياتڪار ڪرني ڪي ليئي ٿٽا باپ ڪي پيار ڪي پالنا ليني ڪي ليئي گيان يوگ ۾ مضبوط بننا هئ. دوسرون ڪا چننن نه ڪر يوگ ٻل سين اپني آيو ٻڌاني هئ.

وردان - هر سڪند ڪي هر سنڪلپ ڪا مهتو جان ڪر جمع ڪا خاٽا پرپور

ڪرني والي سمرت آتما پو

سنگر يگ پر اوناشي باپ دواران هر سميه اوناشي پراپتيان هوتي هئ. ساري ڪلپ ۾ اُٿسا پاڳيه پراپت ڪرني ڪا ايڪ هيڻ سميه هئ، اِس ليئي سلوگن هئ ”آب نهين تو ڪيي نهين“ جو پي سریشٽ ڪاريه ڪرنا هئ وه اُپي ڪرنا هئ. اِس سمرتي سين ڪيي پي سميه، سنڪلپ وا ڪرم وٿرت نهين گنوائينگي، سمرت سنڪلپون سين جمع ڪا خاٽا پرپور هو جائينگا اوڙ آتما سمرت بن جائينگي.

سلوگن - هر بول، هر ڪرم ڪي آلوڪتا هيڻ پوٿرتا هئ، ساڌارڻا ڪو

آلوڪتا ۾ پرپورتن ڪر دو.